

Listerne; de vide, at de staae der og kaldes Sognets Vælgere, og disse ville ikke kunne forstaae, at de nu skulle udelukkes, og at der istedetfor dem kommer nye ind. Vi behøve jo heller ikke at tage disse nye Vælgere med; efter min Anskuelse er jeg vel ikke derimod, men jeg har heller Intet imod, at de 25 Aars Vælgere i Communen ikke komme med. Derved lade vi Nogle faae Valgret, som slet ikke tænke derpaa, som slet ikke vente det; — lad dem vente! Jeg troer, at der ligger en stor Censur i Alderen; det er min Mening, og Enhver, der kender Almuen paa Landet, vil erkende en stor Forskiel i Besindighed hos en Mand, naar han er 30 Aar, fremfor naar han er 25 Aar (Ja!); deri vil Enhver, som har levet og lever paa Landet, give mig Ret (Ja!). Derved faae vi en Censur, som jeg vil holde paa; men, naar vi komme ind paa en Censur efter det Bidrag, der betales til Sognet, saa er der ingen Grændse, saa er det noget meget Usikkert. Men, det er smukt, naar vi sige: „Alle I, der ere Vælgere, — thi det er under Navnet Vælgere, de ere beskændte — I skulle træde til og vælge“; thi de svare jo Alle Noget; Enhver, der holder Dug og Dist og er 30 Aar gammel osv., svarer jo, om ikke Andet, saa dog de 3 Dage, som Communen ifølge Frd. af 27de Mai 1848 har Ret til, at fordrer, og disse Dage kunne, naar man tager dem om Sommeren, naar der er communale Arbejder paa den Tid, løbe temmelig betydeligt op; thi da kan en Mand tjene 4, 5 Mk., maaskee 1 Rbd. om Dagen, og i saa Tilfælde svare de jo et meget høiere Bidrag, end her er foreslaaet, til Communen. Og dette bliver netop haardere imod de Mand, som ere Familiefædre, der svare Mere i Forhold til deres Stilling, end den unge Mand, som nyligt er indtraadt i Ægteskab, maaskee ikke engang er gift, men har fyldt sit 25de Aar; for ham er det en Bagatel at give 3 Mark mere; men den Familiefader, der yder 3 Dage, svarer i Forhold mere til Communen, og han er, det tør jeg paastaae, et besindigere Medlem, om han end ikke giver mere end disse 3 Dage.

Den høitærede Indenrigsminister yttrede igaar, at man skal bygge paa, hvad man har, at man ikke skal gjøre Spring og tage noget

Nyt. Jeg troer, at Communalanordningen af 13de August 1841 med hele sin Valgindretning er bygget paa den daværende Stændersinstitution. Hvorfor skulle vi da nu, da der er en anden Valgret efter vor Grundlov, ikke bringe Communalvalgene i Samklang dermed? Hvorfor skulle vi gaae tilbage til Stændersanordningen og ikke holde os til, hvad Grundloven bestemmer, og see at indrette Valgene i Samklang med denne? Jeg har hørt meget kloge og besindige Mænd, for hvem jeg har den største Agtelse, da vi kæmpede for den nuværende Valgret, udtale sig paa det Bestemteste imod den, og de Grunde, de anførte, har jeg Agtelse for fra deres Standpunkt; men jeg har hørt de samme Mænd, som jeg har havt Leilighed til at tale med om den samme Gjensstand, yttre, at, have vi nu engang Valgretten, skulle vi ogsaa see at beholde den, men tillige, hvad der er enhver fædrelandsfindet Mand's Pligt, see at arbejde paa, at Ophævelsen gaaer Haand i Haand med den Frihed, der er kommen. Dette blev jo rigtigst nærmest sagt med Hensyn til vort Skolesty, saavel i Communerne som senere i de højere Skoler, der blive oprettede, — og vi see jo ogsaa, saaledes vor folkelige, ophøiede Kongenyligt har givet et smukt Exempel i denne Retning paa, at han paa denne Maade vil virke til, at vor Valglov kan blive mindre betænkelig, end den har været for Mange, — men paa samme Maade mener jeg ogsaa, at, naar vi i Skolen skulle have det for Øie, at opdrage tilkommende Borgere med politiske Rettigheder, hvorfor skulle vi da nu ikke, da her er Leilighed til at undervise dem i alt det, om jeg saa maa sige, Politiske, aabne de heromhandlede Mænd der have Valgret til Folkethinget; Afgang til en saadan Undervisning netop derved, at de komme til ogsaa at udøve deres Valgret i Communen til Sogneforstanderskabet? Derved ville de faae Leilighed til at tænke og til at øve sig i Benyttelsen af deres Valgret, saaledes at man ikke behøver at frygte for, at de, som man fra mange Sider har kaldet det, skulde lade sig lede. Men efter Udkastet ville de, der skulle vælge til Folkethinget, komme til at staae udenfor og see til, medens Andre, som ikke komme med og vælge til Folkethinget,